

[Ellemann-Jensen]

nale handelsforhandlinger, GATT-forhandlingerne, over iværksættelsen af det europæiske monetære system og over udvidelsen med Grækenland, som jo netop underskrives i disse dage. Vist er der problemer; der er f. eks. endnu uløste problemer i forbindelse med landbrugspriserne, men vi nærer i venstre tillid til, at de grundlæggende elementer i den fælles landbrugspolitik vil kunne bevares uantastet, og vi noterer da også med glæde, at et stort flertal blandt vore EF-partnere i de andre lande arbejder for at bevare elementerne i landbrugspolitikken.

Nævnes skal også NATO-politikken og NATO-politikken stigende betydning for Danmark. Vi nærer også en vis nervøsitet over den stigende østlige aktivitet i områder, som ligger os nær, og dette må helt naturligt også påvirke de forhandlinger, der nu er startet om et nyt forsvarsforlig, og vi må i erkendelse af den fortsatte trussel også fortsat føle et ansvar for at få udbygget og moderniseret det danske forsvar.

Hvis vi vender os til det hjemlige, har lovgivningsarbejdet selvsagt været præget af den indsats imod de økonomiske problemer, som blev aftalt ved SV-regeringens dannelse. Der har været en lang række vanskelige og ofte ubehagelige lovindgreb, men det er væsentligt for venstre, at i den lange række har vi dog fået gennemført adskillige af de ting, som vi i lang tid har arbejdet for.

På skolepolitikens område kan vi glæde os over det kulturpolitiske fremskridt, der ligger i styrkelsen af faget historie. Over for dem, der har gået og snakket om kulturpause, efter at SV-regeringen blev dannet, kan man da nævne, at regeringen i løbet af folketingsåret igennem både lovforslag og aktstykker har draget omsorg for, at man på de forskellige kulturområder ikke blot har kunnet fortsætte, men også har kunnet udbygge det arbejde, som man ud fra den eksisterende lovgivning var i gang med. Det skal også nævnes, at der gennem en ændring af retsplejeloven nu er skabt mulighed for, at de nuværende urimeligt lange ventetider for en sags behandling ved landsretten kan blive nedbragt.

Vi glæder os også over på boligpolitikens område, at det er lykkedes at fremme venstres gamle tanker om bedre vilkår for andelsboliger. Samtidig er det lykkedes at gennemføre en vis forenkling af de meget kom-

plicerede regler om boligbeskatningen, og vi har samtidig sikret, at boligudgiften ikke vokser hastigere end indkomsterne. Vi har desuden på skattepolitikens område fundet løsninger på problemet beskatning af ekspropriationserstatninger, og vi har fundet en rimelig løsning på problemerne med hensyn til kurstab på ældre valutalån, som har givet mange virksomheder alvorlige vanskeligheder.

Vi har fået gennemført ændrede regler for sikringssystemerne på arbejdsmarkedet, som begrænser misbrug og dermed styrker systemet.

Vi har gennemført den lovgivning, som indfører naturgas i Danmark, og det er sket på en måde, som tager hensyn til nye forudsætninger for dette meget vigtige element i vores energipolitiske helhed. Og så er det lykkedes at få udbygget de erhvervspolitiske foranstaltninger, som understøtter virksomhederne i deres arbejde for at styrke konkurrenceevnen.

Ser vi årets lovbonke igennem, kan venstre på mange punkter glæde sig over, at tanker, som vi længe har arbejdet for, er blevet gennemført.

Men det siger sig selv, at en koalitionsregering har en indbygget begrænsning i det enkelte regeringspartis muligheder for at gennemføre sin egen politik, og i mange situationer må vi søge frem imod et største fælles mængdefold. Adskillige af regeringens forslag er blevet gennemført sammen med traditionelt samarbejdsvenlige partier. Det gælder så vigtige områder som boliglovgivningen og lovgivningen om arbejdsløshedsforsikringen. Her har partier, der tidligere har været villige til at indgå i et samarbejde og tage et medansvar, været til at få i tale.

Folketingsåret startede med en opfordring fra statsministeren til et bredt politisk samarbejde. Samarbejdet er slet ikke blevet så bredt, som man kunne have ønsket sig, men det er dog lykkedes ind imellem. Når man i dag ser på de problemer, som det danske samfund nu er stillet over for, er det indlysende, at der i dag er så stort et behov for et bredt politisk samarbejde som nogen sinde.

Danmark er jo ligesom alle andre industrilande blevet hårdt ramt af den seneste bølge af olieprisstigninger, men Danmark bliver ramt hårdere end andre ikke bare på grund af vores særlig store afhængighed af olieim-